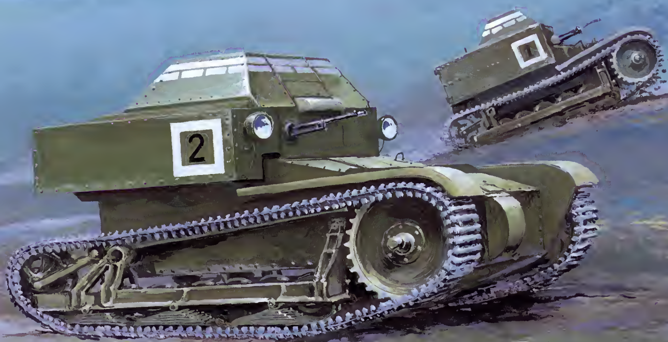
model kartonowy ◆ 1:25

MODELIK

Nr kat. 101 Nr 4/97 ISSN 1428-3840

T-27

ROSYJSKA TANKIETKA Z II WOJNY ŚWIATOWEJ



Model CARD®

ROSYJSKA TANKIETKA z II WOJNY ŚWIATOWEJ

T-27

Opracowanie modelu: **Janusz Oleś**
Projekt okładki: **Wojciech Sankowski**

W przyjętych w ZSRR w końcu lat dwudziestych założeniach programowych budowy sprzętu pancernego przewidziano opracowanie i produkcję czołgu rozpoznawczego (tankietki) przeznaczonego do współdziałania z czołgami, do zwiadu, utrzymania łączności itp.

W latach 1928-30 zbudowano prototypy oraz niewielkie serie doświadczalne oryginalnych tankietek T-17 i T-23, istniały też projekty T-21 i T-25. Żadna z nich nie została jednak uznana za odpowiednią. W tej sytuacji, aby wojska otrzymały potrzebny sprzęt możliwie szybko, zdecydowano się na zakupienie licencji za granicą. W 1930 r. kupiono w Anglii 26 sztuk tankietek Carden-Loyd Mk.VI i prawa licencyjne do jej produkcji seryjnej. Tankietkę zmodernizowano, powiększono kadłub, rozbudowano i wydłużono podwozie, opracowano jarzmo dla karabinu maszynowego itp.

Produkcja seryjna ruszyła jesienią 1931 r. W latach 1931-33 wyprodukowano ogółem 3328 pojazdów. Oprócz wozów seryjnych zbudowano kilka odmian specjalnych (z różnym uzbrojeniem lub wyposażeniem), nie znalazły one jednak szerszego zastosowania i skończyło się na doświadczeniach. Przekazywane przez przemysł tankietki T-27 kierowano na wyposażenie pancernych oddziałów rozpoznawczych związków taktycznych piechoty, tzw. "tankietnych batalionów".

Chrzest bojowy tankietki przeszły w Kazachstanie na początku lat trzydziestych podczas tzw. powstania basmaczy (zdesperowanych przeciwników reżimu komunistycznego).

W pierwszym okresie szybkiego nasycania wojsk sprzętem pancernym tankietki odegrały dość poważną rolę, ale wkrótce okazały się pojazdami prymitywnymi. Z powodu niewielkich rozmiarów miały one bardzo ograniczone możliwości poruszania się po bezdrożach, na członków załogi trzeba było wybierać żołnierzy niewielkiego wzrostu, nie było możliwości szybkiej zmiany kierunku ognia. Dosyć szybko tankietki zaczęto zastępować wprowadzanymi na uzbrojenie małymi czołgami z uzbrojeniem zamontowanym w wieży obrotowej - T-37 i T-38..Pod koniec lat trzydziestych ostatnie tankietki T-27 wycofano z pierwszej linii, wykorzystując je nadal do szkolenia, a po niewielkich przeróbkach jako ciągniki artyleryjskie.

Jeden egzemplarz T-27 zachował się do dzisiaj i jest eksponatem w rosyjskim Muzeum Pancernym w Kubince.

Dane taktyczno-techniczne:

Długość:	260 cm
Szerokość:	183 cm
Wysokość:	144 cm
Prześwit:	24 cm
Masa:	2,7 t.
Pancerz:	4-10 mm
Silnik:	gaźnikowy 4-suwowy FORD AA, później GAZ AA
Moc silnika:	40 KM przy 2200 obr./min.
Prędkość maks.:	36-42 km/h
Zasięg:	120 km po drodze; 60 km w terenie
Uzbrojenie:	1 x km 7,62 mm DT, zapas amunicji 2520 naboi
Załoga:	2 ludzi

Kartonowy model tankietki T-27 opracowano w skali 1:25.

UWAGI OGÓLNE DOTYCZĄCE BUDOWY MODELU

Model kartonowy tankietki T-27 jest łatwy w budowie i mogą go skleić również modelarze początkujący. Sporych trudności może im jedynie przyspożyć wykonanie podwozia, które jest stosunkowo skomplikowane, co przy małych wymiarach jego elementów dodatkowo utrudnia sprawę i wymaga od wykonawcy sporej precyzji, dokładności i cierpliwości.

Przypominam o podstawowych zasadach technologii klejenia modeli kartonowych:

- części zwijane i owalne przeciągamy przed sklejeniem kilkakrotnie na krawędzi nożyczek lub stołu,
- linie-krawędzie zagięć z wyczuciem nacinamy, lub lepiej natłaczamy (paginujemy) tępym czubkiem noża lub igły-cerówki,
- linie przerywane nacinamy od strony niezadrukowanej (końce linii zaznaczyć lekkim przekłuciem igłą) i zaginamy kolorem do wewnątrz,
- stosujemy wyłącznie dobrej jakości, wodoodporne kleje, szczególnie zalecam butapren i hermol, w żadnym wypadku nie wolno stosować klejów roślinnych,
- kolejność numeracji części modelu jest zarazem kolejnością budowy.

OZNACZENIA DODATKOWE

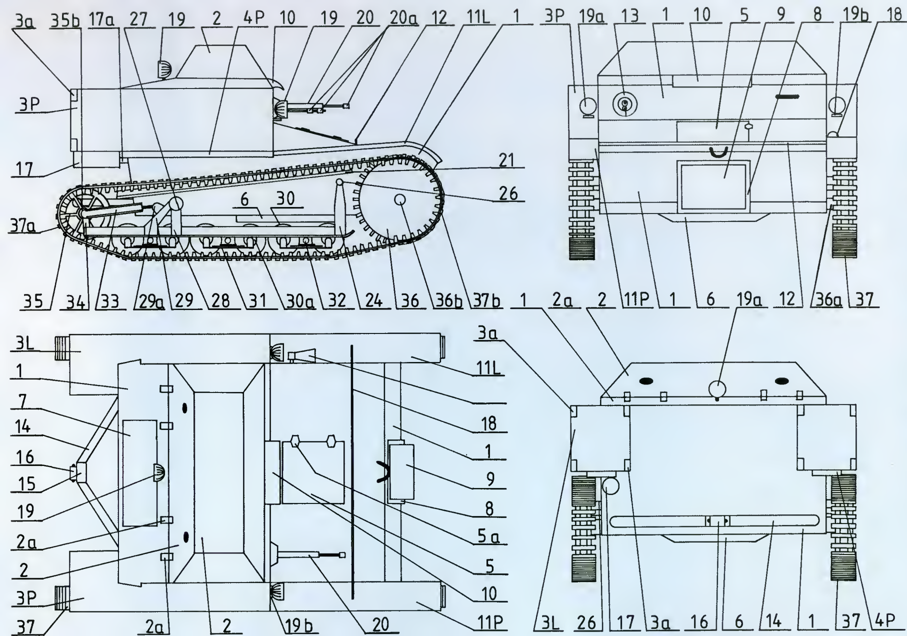
✂	- przeciąć
*	- nakleić na tekturę ~0,8 mm
W	- wyciąć
P; L	- części prawa i lewa

UWAGA: Rysunek zestawieniowy na ostatniej stronie okładki jest w stosunku do modelu w skali 1:1. Przy wykonaniu elementów z drutu, tj.karabinu maszynowego i uchwytu przed pokrywą włazu należy z niego korzystać jak z szablonów.

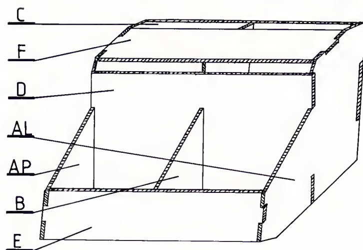
OPIS BUDOWY MODELU

Elementy szkieletu kadłuba i wieży (cz.A-H) naklejamy na tekturę, wycinamy i sklejamy wg rysunków montażowych. Cz.1 nacinamy, wstępnie kształtujemy i oklejamy nim starannie szkielet kadłuba. W sklejkę wieży cz.2 wklejamy szkielet G-H i przyklejamy ją do kadłuba. Sklejamy i przyklejamy do kadłuba boczne skrzynki 3L i P. Od spodu przyklejamy cz.4L i P. W oznaczonym miejscu przyklejamy klapę włazu cz.5 z zawiasami cz.5a; osłonę cz.6; pokrywę cz.7; podstawę z osłoną cz.8 i 9. Osłonę cz.10 kształtujemy i przyklejamy wg rysunków. Nacinamy, wycinamy i kształtujemy błotniki cz.11L i P, od spodu podklejamy paskami 11a i przyklejamy po obu stronach kadłuba. Szynę 12 sklejamy zaginając na pół i przyklejamy do kadłuba zgodnie z rysunkami. Osłonę jarzma km-u cz.13 sklejamy w pierścień i przyklejamy wg rysunków. Z cz.14, 15 i 16 wg rys. zestawieniowego sklejamy pałąk z zaczepem holowniczym. Zalecam wklejenie w niego drutu i montaż poprzez wkłucie końcówek drutu w otwory w kadłubie. Cz.17-tłumik wydechu i 17a-łącznik tłumika przyklejamy wg rys. zestawieniowego w miejscu zaznaczonym na cz.3L linią przerywaną. Łącznik wprowadzamy w otwory w tłumiku i kadłubie. Z cz.18 i 18a sklejamy tubę sygnału dźwiękowego i za pomocą kawałka drutu przyklejamy w zaznaczonym miejscu z lewej strony kadłuba (patrz rys.). Z cz.19 i 19a sklejamy trzy reflektory (cz. 19a malujemy na kolor błękitny). Oba przednie przyklejamy w oznaczonych miejscach na podstawkach cz.19b, natomiast reflektor tylni osadzamy na kawałku drutu. Z elementów 20 i 20a oraz dwóch kawałków pomalowanego drutu sklejamy wg rys. zestawieniowego karabin maszynowy i wklejamy go w otwory w kadłubie. Przystępujemy teraz do wykonania podwozia. Nacinamy wycinamy i wstępnie kształtujemy prowadnice gąsienic cz.21. Mają one przekrój odwróconego "T". Wklejamy w nie pogrubione do 1 mm cz.21a. Z cz.22 i 23 sklejamy cztery kątowe szyny, ich końcówki lekko podwijamy do góry (patrz rys. zestawieniowy). Dalej wg rysunków sklejamy i przyklejamy kolejne elementy podwozia cz.24-36. Koła cz.30, 35 i 36 pogrubiamy tekturą do 1 mm. W kołach cz.35 należy wyciąć białe pola między szprychami, modelarze początkujący mogą je zaczernić mazakiem. Gąsienice cz.37, a, b sklejamy wg rysunku w wersji uproszczonej (proste taśmy) lub nadając im właściwy "koronkowy" kształt poprzez pracochłonne wycinanie bocznych grzebieni i wewnętrznych otworów na zęby kół napędowych. Przy wykonaniu wersji uproszczonej część zębów kół cz.36 (na styku z gąsienicą) należy ściąć.

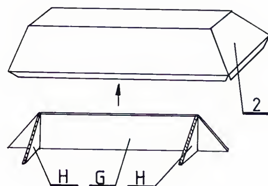
Gotowy model należy starannie wyretuszować zieloną farbką i ew. polakierować.


3a
35b
17a
27
19
2
4P
10
19
20
20a
12
11L
1
3P
17
37a
21
26
6
30
35
34
33
29a
29
28
31
30a
32
24
36
36b
37b
3P
19a
13
1
10
5
9
8
19b
18
1
2a
2
11P
1
6
19a
12
36a
37
3L
1
7
14
16
15
19
2a
2
3P
37
2a
2
19b
20
11L
18
1
9
8
5a
5
10
11P
3a
3L
26
17
3a
16
6
14
1
37
4P

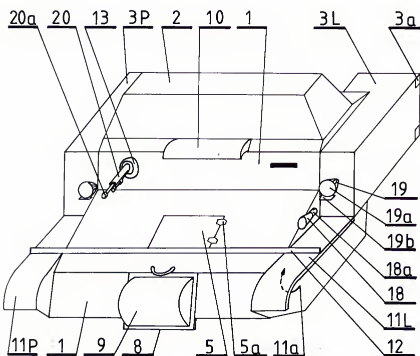
T-27 (1:1)



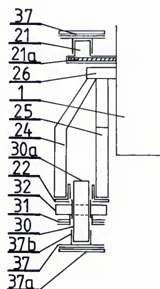
C
F
D
AL
AP
B
E



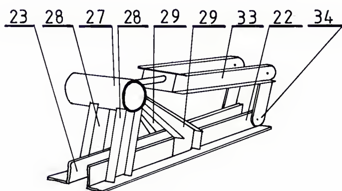
2
H
G
H



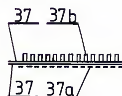
20a
20
13
3P
2
10
1
3L
3a
19
19a
19b
18a
18
11L
12
11P
1
9
8
5
5a
11a



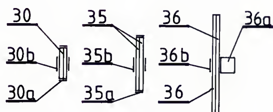
37
21
21a
26
1
25
24
30a
22
32
31
30
37b
37
37a



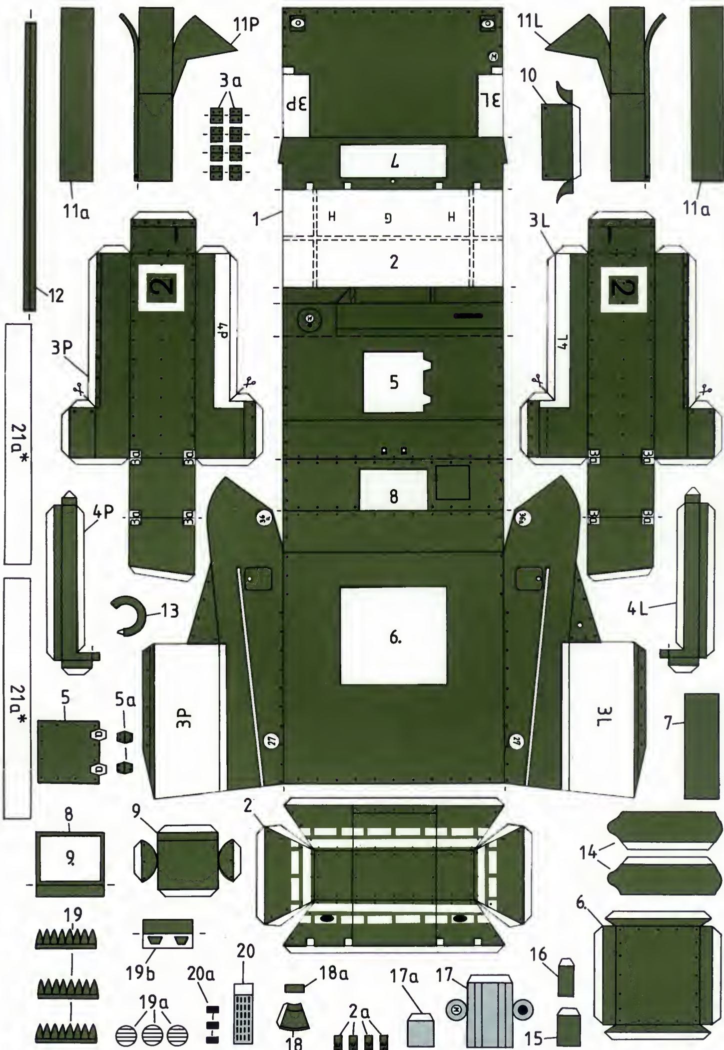
23
28
27
28
29
29
33
22
34

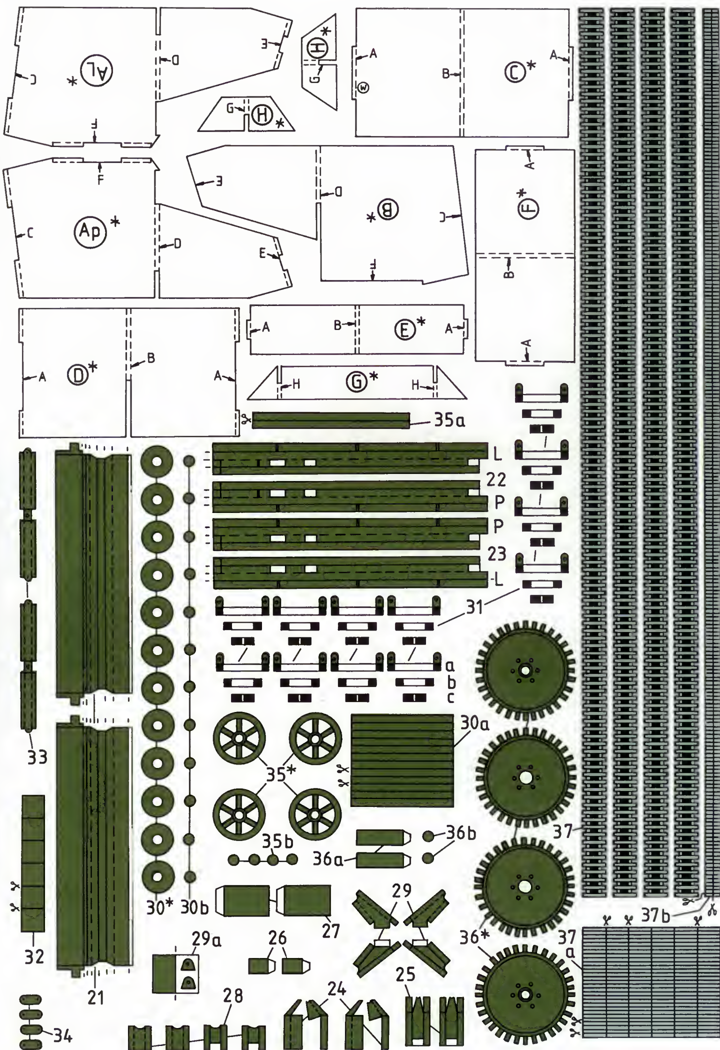


37
37b
37
37a



30
30b
30a
35
35b
35a
36
36a
36b
36


11P
11L
11a
11a
3a
3P
3L
10
7
1
H
G
H
2
12
3L
3P
2
2
4P
4L
21a*
21a*
5
8
3a
3a
3a
3a
3a
3a
3a
3a
4P
4L
13
6.
3P
3L
5
5a
7
27
27
8
9
9
2
14
6.
19
19b
19a
20a
20
18a
18
2a
17a
17
16
15



AL
Ap
B
C
D
E
F
G
H
22
23
P
L
21
24
25
26
27
28
29
29a
30*
30a
30b
31
a
b
c
32
33
34
35*
35a
35b
36*
36a
36b
37
37a
37b